

Z9Poets

vol 1.

Poezie contemporană din 14 țări

TEXTE DE

Anna Axfors, Ștefan Baghiu, Mihnea Bălici, Crispin Best,
Yevgeniy Breyger, Alex Cosmescu, Oscar Bruno d'Artois,
Ana Donțu, Andrei Dósa, Vlad Drăgoi, Teona Galgoțiu,
Vlad Alui Gheorghe, Gaia Ginevra Giorgi, Benji Horváth,
Ágnes Kali, Lieke Marsman, Elena Medel, Luna Miguel,
Radu Nițescu, Ovio Olaru, Deniz Otay, Katja Perat,
Diogo Vaz Pinto, Marko Pogačar, Florentin Popa,
Uroš Prah, Sam Riviere, Arturo Sánchez, Lucy K. Shaw,
Krista Szöcs, Petra Szöcs, Gašper Torkar, Kinga Tóth,
Victor Țvetov, Ioan Șerbu, Andrei C. Șerban,
Sinziana Șipoș, Alex Văsieș, JL Williams

VOLUM EDITAT DE

Vlad Pojoga, Cătălina Stanislav, Krista Szöcs,
Daniel Coman, Alex Văsieș, Ruxandra Gîdei

ILUSTRĂȚII DE

Ania Radu

- 007 Intro
- 011 Anna Axfors
- 021 Ștefan Baghiu
- 031 Mihnea Bălici
- 041 Crispin Best
- 051 Yevgeniy Breyger
- 061 Alex Cosmescu
- 071 Oscar Bruno d'Artois
- 081 Ana Doțu
- 091 Andrei Dósa
- 101 Vlad Drăgoi
- 111 Teona Galgoțiu
- 121 Vlad Alui Gheorghe
- 131 Gaia Ginevra Giorgi
- 141 Benji Horváth
- 151 Ágnes Kali
- 161 Lieke Marsman
- 171 Elena Medel
- 181 Luna Miguel
- 191 Radu Nițescu
- 201 Ovio Olaru
- 211 Deniz Otay
- 221 Katja Perat
- 231 Diogo vaz Pinto
- 241 Marko Pogačar
- 251 Florentin Popa
- 261 Uros Prah
- 271 Sam Riviere
- 281 Arturo Sánchez
- 291 Lucy K. Shaw
- 301 Krista Szöcs
- 311 Petra Szöcs
- 321 Ioan Șerbu
- 331 Andrei C. Șerban
- 341 Sînziana Șipoș
- 351 Gašper Torkar
- 361 Kinga Tóth
- 371 Victor Tvetov
- 381 Alex Văsieș
- 391 JL Williams

LBRIS

We know
books

011

Anna Axfors
Anna Axfors
Anna Axfors
Anna Axfors

Anna Axfors
Anna Axfors
Anna Axfors

Here I Am and Fuck You if You Can't Understand Me

Foarfece de unghii e atât de veche și ruginită încât atunci când îmi tai unghiile rămân acolo și ruginesc, în timp ce eu fac alte chestii, chestii de zi cu zi, cumpăr roșii, mozzarella, plâng ca focul în soare, îmi umplu corpul cu drogul vieții și valuri și iubirea e cea care îi dă cuvintele, cea care îi modulează vocea, nu el.

Scoate penele din pernă când se luminează de ziuă și nu are niciun respect pentru ceea ce există, doar pentru ceea ce urmează să existe, corpul a visat că era în cel mai frumos peisaj pe care l-a văzut vreodată, dar era dezamăgit, la el în pat miroase a cadavru, pictează tot timpul cu propriul sânge.

Adevăratul sine e singurul, așa cum prima dată e singura dată și vara miroase a ceva nemilos, ca o fotografie. Toamna miroase ca un nou început. Sugerez așa: nu ar trebui să se termine niciodată. Te întrebi când se va termina, dar atâta timp cât respirăm ea nu se va termina, asta încerc să arăt și mă bucur că eu sunt descreierata.

Obișnuia să mă sperie faptul că nu sunt o descreierată care ar putea să găsească soluții; să folosească baia de la o cafenea fără să fie client, să fugă de nota de plată sau să convingă bodyguardii că am vârsta necesară. Singurătatea poate să vină brusc, dar nu trebuie să o folosești ca să îți faci viața mai plictisitoare și mai tristă decât e deja.

(Here I am and fuck you if you can't understand me)

A visa cu ochii deschiși

Sunt singură
parfumul meu îmi amintește
de mine

Urăsc natura

Urăsc natura
Nu suport să mă uit la lună
noapte de noapte

Acum soarele stă atât de delicat
deasupra munților și tot ce mai rămâne e
săritura ușoară a unui iepure peste tot ce e
plat

Și acum ceva din interiorul meu se desprinde
ca gheața în timpul încălzirii globale
când multă gheață se scufundă în ocean, devine ocean
ceva înăuntrul meu se desprinde
și devine eu

Curând o serenadă pe scenă
și corpuri
lumină arctică peste mare și moarte
Mi-am abandonat vechea ideologie și cea nouă va încerca să
îmi facă propriul
dicționar
Și am avut și o floare lângă mine
în pat
atunci când au crezut că sunt moartă
mi-a fost frică de moarte timp de șase ani
dar n-am înțeles până acum că viața e scurtă și iar mi-e frică
de viață în sine, așa cum dansează pasărea dodo până se
înserează și sunt atât de fericită atunci
când mă gândesc la asta poți să faci ce vrei tu și nu vreau să
aștept până când ei
mă vor crede moartă
cu o floare lângă mine în pat

lumină arctică peste munții de pe
cealaltă parte
balans rațional serenitate delicată
respirație
lumină arctică peste ambii plămâni
oftez, adorm
dau un telefon
am gust de sânge în gură și
e dimineată
ea răspunde cu păr răspunde cu lacrimi
trece timpul
rușinea nu te face
nebun,
ci îți paralizează
fața
nu-mi plac produsele de îngrijire a pielii
„hidratați pielea în mod constant”
nu-mi place sfatul ăsta
O Doamne
nu pot să fac asta
stau întinsă pe pământ și închid ochii
murind încet
chiar dacă îmi lipesc urechea de pământ - nu aud
nimic
parcă pământul
nu are inimă
ha ha, am știut mereu asta
că doar oceanul are puls
și am încetat să mai cred
în natură
acum cred,
poate nu numai în asta,
dar cu tărie
că
„O genă este un locus (sau regiune) a ADN-ului care e
formată din nucleotide și
este unitatea moleculară ereditară”

este ceea ce este – nu mănâncă
e bine să nu mai poți să dai vina pe nimeni
nu mai trebuie să mă gândesc dacă sunt
clasă de mijloc sau de jos
doar Sunt
și e frumos
ascult Celine Dion și beau bere
asta e natura poeziei pentru mine
Mintea este o floare în capul meu
perna miroase a pișat și nu-mi pasă
o câmpie întreagă va înflori în curând acolo
o să mă plimb pe ea când adorm
o să mă plimb desculță pentru că natura nu e așa dură
eu sunt mai dură
O perioadă din viața mea am purtat doar negru
de asta nu știu cu ce să mă îmbrac mâine,
totul e negru
Când mă uit pe geam văd până la
cluburile underground unde obișnuiam să visez
am iubit orașul ăsta încă dinainte să aibă ziduri
am iubit marea asta încă dinainte să se scurgă
și am văzut-o de
departe și mirosea a
Portocaliu
Frig
Vânt
am simțit-o din toate direcțiile
transpirație scursă promisiuni moarte compensații
care vin în gura ta, orgasmul meu
adormind pe sunetul animalelor
în zbor
Soarta mea minunată e să mă asigur că nu intră aerul în plasa
de pâine și se
întărește pâinea albă
Apoi vei fi dezamăgit
Și în tot ce vor ei să îndepărteze
Nu trăiește
Nu e posibil

Nu mănâncă
Nu strânge lucruri
Plouă violent, picăturile se izbesc
de geamuri și explodează și cad în râuri
de care nu am auzit niciodată, unde nu am fost niciodată
se simte de parcă îmi atinge cineva părul, drăgăstos de parcă
viața s-a terminat deja și cineva
o să-i facă rezumat
nu-ți face griji
dar Ziua de care vremea asta ne spune să ne
ferim va veni
maroul ăla
a venit deja
„orice nu se poate-ntâmpla” se-ntâmplă-n fiecare zi
ce mult iubesc sunetul
tv-ului
pentru că e inutil și insuportabil
Odată m-am uitat la un documentar despre Christiania era
despre cum copiii
care au crescut acolo au fost traumatizați pe viață din cauza
sexului și a drogurilor (doar o altă zi
în căcatul ăla de paradis). Simțeam miros de scrumieră și
abuz prin ecranul
televizorului, porțiunea de mizerie de sub unghii
Cineva a spus că nu voi fi niciodată întreagă la cap și că sunt
un înger, un animal mic.
Am șezut în Medborgarplasten azi și am simțit
cum începe să se schimbe totul
orice se poate-ntâmpla se-ntâmplă
Mă rog unui dumnezeu previzibil să fiu
ca o meduză care plutește pe apă, că n-o
să nu știu ce o să vină mai târziu, să nu fiu pregătită
pentru că nu are miros și nici culoare dar trebuie să
fie bine

Twitter time

acum voi estima câți oameni sunt îndrăgostiți de mine, cred că s-ar putea să fie zece oameni. Nu știu dacă supra- sau subestimez.

am cunoscut un supraviețuitor de la auschwitz ieri. a zis că arăt ca tipa din serialul ăla bron

Când am văzut un tip azi, am avut impresia că am fost împreună într-o viață anterioară

Când mă duc acasă vreau să mă uit la un documentar.

ce trebuie să iei cu tine la plajă? știe cineva?

Chiar ar trebui să învăț despre știință gen spațiu și natură. Știe cineva un documentar bun despre asta?

cum m-aș descurca fără twitter? ca soarele fără lună. Ar fi bine, cum să fie.

Dacă ai înțeles greșit o grămadă de oameni?

Dacă se întâmplă să mor curând, vreau să știți că v-am iubit pe toți, fete & băieți, adulți & copii, negru & alb, mi-a plăcut de toți la fel

Dacă șofer de autobuz ar fi noua profesie cu statut înalt

De ce nu sunt paturile făcute mai mult ca niște paturi de spital? cu înălțime ajustabilă și cu o masă din aia atașată

de ce urăsc oamenii linkurile alea cu animale? de obicei sunt foarte drăguțe/antrenante/impresionante!!

Doamne, cât îți mai plăcea să plângi când erai mică. Și
mama ta a zis „scuze” și a încercat să te consoleze, dar ai
continuat să plângi pentru că era mișto să fii în poziție de
putere

e timpul pentru twitter. e ora aia din zi.

Eu sunt Zlatan

Încerc să găsesc chestii pe care să le postez pe twitter care să
nu-mi amenințe integritatea

Mă impresionează tot ce e „clickbait”
mă întreb cum se simte să omori pe cineva

Mă întreb dacă Dumnezeu a pus toți oamenii pe pământ doar
ca să se uite la porno pe gratis
În fiecare zi

mă uit în jos la telefon

mă uit la un documentar cu metalica pe mut

numai eu îi urăsc pe copiii prințesei madeleine?

oare dacă s-ar publica o carte care conține tot ce s-a scris și
apoi șters vreodată.
Mi-ar plăcea să citesc cartea aia.

Poate să-mi dea cineva pace în suflet?????

Poeții sunt ca modelele, dar cu texte

S-a întâmplat ceva acum vreo doi ani
Scutură scrumul de pe buze

stau întinsă pe jos în cimitir în timp ce scriu. se simte simbolic

Titlul autobiografiei mele: Sunt jumate câine jumate lup

Toată lumea care vrea să-mi scurteze poemele e fascistă

tocmai mi-am gătit un căcat de mâncare pe care un căcat de
fermier de la țară ar fi putut să o gătească

Totul ar trebui să fie punk

Trenul stă nemișcat în pădure de o veșnicie... mereu îmi e frică
de război când se întâmplă asta.

„Trenul stă nemișcat din cauza războiului”

Tweetul ăsta e sponsorizat de creierul meu

Ultrasunet, pentru mine asta e pornografie cu copii

Una dintre cele mai înduioșătoare chestii pe care le știu și îți
dau fiori: să zici că cineva e bunicul tău, deși nu e, doar
pentru că e un bărbat bătrân pe care îl știi

V-am uitat pe toți pentru că așa fac eu. trăiesc în prezent

viața se simte ca un coșmar

vreau să îmi dea cineva favorite la tweeturi. acum.

vreau să-mi tatuez ceva din mare

Traducere din limba engleză de Cătălina Stanislav

Ștefan Baghiu (n. 1992, Piatra Neamț) este poet, cercetător și muzician. De-a lungul timpului a colaborat, în calitate de critic literar, cu reviste precum *Cultura*, *Steaua*, *Familia* și *Echinox*, unde a publicat săptămânal cronici literare. Debutul poetic a avut loc în anul 2013 cu volumul *Spre Sud, la Lăceni*, pentru care a primit Premiul Național de Poezie „Mihai Eminescu” Opera Prima, Premiul „Cel mai bun poet al anului 2013” și Premiul Observator Cultural pentru debut.

Ştefan Baghiu
Ştefan Baghiu
Ştefan Baghiu
Ştefan Baghiu

Ştefan Baghiu
Ştefan Baghiu
Ştefan Baghiu